

NOVÁ ZELENÁ ÚSPORÁM LIGHT PRO NÍZKOPŘÍJMOVÉ DOMÁCNOSTI

Ve spolupráci s MAS Přemyslovské střední Čechy pomáháme všem, kdo splňují pravidla, s žádostí o dotace na zateplení a výměnu oken či dveří. Maximální celková výše podpory je omezena na 150.000,- Kč v závislosti na konkrétním opatření. Nově lze z tohoto programu žádat o příspěvek na instalaci obnovitelných zdrojů energie (OZE), resp. na pořízení a instalaci solárního termického nebo fotovoltaického ohřevu vody. Tato dotace je poskytována ve výši až 90.000,- Kč.

Žadatelem o podporu může být pouze vlastník nebo spoluvlastník rodinného domu, na jehož úpravě je dotace požadována, musí v něm mít trvalý pobyt minimálně od 12. 9. 2022 a zároveň žadatel a všichni členové jeho domácnosti musí ke dni podání žádosti pobírat starobní nebo invalidní důchod 3. stupně.

Máte-li zájem o tento typ dotace, obraťte se na obecní úřad – rádi pomůžeme s vyřízením a administrací.

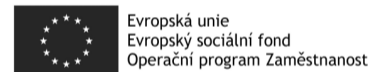
PŘEMYSLOVCI POMÁHAJÍ

Po několika měsících trampot s dokladováním potřebnosti projektu a přepočítáváním indikátorů jsme se zařadili mezi úspěšné žadatele z dotačního programu OPZ+ (Podpora komunitní vedeného místního rozvoje). Projekt pod názvem „Přemyslovci pomáhají 2023“ byl zahájen 1. května 2023 a jeho partneři jsou města a obce Buštěhrad, Dřínov, Nelahozeves, Řisuty, Velvary, Vraný a Zákolan (spolu s Kolčí a Otovci). Výběr nebyl náhodný, naopak vzešel z pečlivého průzkumu a ze dvou dotazníkových akcí. Cílem projektu je posílit komunitní vazby v jednotlivých obcích a zapojit do společenského života seniory, ale i další skupiny lidí, kterým hrozí sociální vyloučení. Tímto obecně definovaným úkolem je pověřeno sedm terénních pracovníků, v Zákolanech (Otovcích a Kolčí) konkrétně paní Irena Bartošková, kterou většina našich seniorů již dobře zná. Právě zkušenosti ze Zákolan inspirovaly MAS Přemyslovské střední Čechy k podání žádosti o dotaci a díky tomu se i nám významně sníží náklady na pomoc a péči o seniory.

Náš projekt vnímáme jako pilotní a doufáme, že přispěje k systematickému řešení sociálních problémů regionu a k rozvoji komunitního způsobu života nejen v Zákolanech. A co tedy nabízíme? Celou škálu aktivit, které umožní lidem žít plnohodnotný, smysluplný a důstojný život v jejich domácím prostředí. K tomu stačí někdy opravdu málo, protože pomáhat ve svém okolí můžete téměř jakkoli. Někdy stačí dovézt nákup, dopravit k doktorovi, poradit s vyplňováním formulářů, inkasem nebo s rozbitým spotřebičem. Praktická pomoc či zprostředkování služeb jsou však pouze jednou z cest, jak posílit komunitní vazby. Proto se zaměřujeme na volnočasové aktivity, společenská setkávání a mezigenerační propojování.

Neváhejte tedy a přijďte mezi nás!

Projekt Přemyslovci pomáhají 2023 (CZ 03.02.01/00/22_008/0000996) byl podpořen z Operačního programu Zaměstnanost plus.

Mezi pravidelné aktivity jsme nově zařadili cvičení jógy. Pod vedením Ireny Hájkové se scházíme každé úterý v 10 hodin v klubovně hasičské zbrojnice a máme ještě pár volných míst.

Nový projekt Zákolanský host už patří mezi zavedené akce pořádané v Klubovně hasičské zbrojnice. V průběhu roku jsme měli možnost diskutovat s prof. Jaroslavem Čechurou o čarodějnických procesech, manželé Storchovi si s námi povídali o Kalifornii, Tereza a Jakub Hussaroví o Thajsku, válečná reportérka Markéta Kutilová nás zavedla do pozadí současných konfliktů na Blízkém východě a Milda Škarďa nám přiblížil život profesionálních záchranářů. Těšit se můžete na další zajímavé hosty!

MÁJE V ZÁKOLANECH

Koncem dubna zákolanští vztýčili uprostřed vsi májku. Na tuto obnovu tradice se do parku přišli podívat místní i přespolní, panovala dobrá atmosféra a někteří zde zůstali i několik hodin po skončení akce. Bohužel se nenašel nikdo, kdo by ji v duchu tradice v noci hliďal, a tak nám ji v noci na 28. dubna naši přespolní sousedé pokáčeli. Naštěstí nám májku neukradli a druhý den jsme ji mohli znovu vztýčit. Ale ani druhou noc nebyl

o hliďání zájem a májku nám pokáčeli podruhé, tentokrát sundali i májový věnec. Neslavný konec naší májky je pro nás poučením a doufáme, že si za rok tento symbol jara ohlídneme.

Další Májovou akci, kterou jsme si společně užili, byla tradiční Májová veselice 20. května. Před den hrála dechovka, jezdilo se po vsi a rozlévalo víno. Nejvíce si Májovou oblíbili sousedé na Trňáku. Zpívalo se, tančila se polka a místní přinesli tolik dobrot, že byla celá studna obložena jídlem a pitím. Po skončení denního programu pokračovala zábava na zahradě u Líbuše. Nečekaným a hezkým překvapením bylo pěvecké vystoupení našeho souseda Jana Poláčka, který sklídl od přítomných potlesk. Tančilo se až

fota Jaroslav Soukup

do půlnoci, ale poslední lidé odešli až před druhou hodinou ranní. Letos byla celková účast vyšší než v minulých letech, a to nám všem, co jsme se podíleli na přípravách, udělalo velkou radost. Snad se za rok sejdem zase všichni ve zdraví a dobré náladě a užijeme si to stejně, jako tentokrát. Budeme se na vás těšit jako každý rok třetí květnovou sobotu, tedy 18.5.2024.

Dan Bláha

VLASÁKOVO HUDEBNÍ LÉTO

V letošním roce by se dožil prof. Vladimír Vlasák, rodák z Vystrkovy, 95 let. Jeho zásluhou se nesmírně oživil hudební život obce, a to nejen v rámci cyklu Zákolanského koncertního léta. Není proto divu, že jsme na jeho počest hudební festival přejmenovali a do Zákolan pozvali žáky jeho žáků z Akademie múzických umění v Praze. Na sále v restauraci U Líbuše pod vedením Daniela Mikoláška předvedli hru na bicí nástroje všeho

druhu Blanka Šindelářová (marimba, zpěv), Petra Brynychová (marimba, vibrafon, zpěv), Ivo Hermanovský (marimba), Vít Rafael Matyska (malý buben), Jakub Hřebíček (marimba), Lukáš Brabec (perkuse), Vojtěch Vencl (perkuse). Vůbec prvním koncertem v rámci Vlasákova hudebního léta pak bylo vystoupení Hanuše Bartoně, Jakuba Daška (baryton), Anny Adamovičové

(housle), Martina Adamoviče (viola), Petra Janka (violoncello) v rámci Noci kostelů. V letošní sezóně se můžete těšit ještě na dva hudební zážitky, a to na statku Jana Racka na Holi a na zámku v Kolčí.

SETKÁNÍ S OLGOU HAVLOVOU U HRUŠKY POLNÍČKY NA BUDČI

Hruška Olgy Havlové se již stala neodmyslitelnou součástí budečského hradíště. Zasadili jsme ji před pěti lety a letos jsme si u ní spolu s Výborem dobré vůle Nadace Olgy Havlové a se Základní a mateřskou školou Pod Budčí připomenuli nedožitých 90 let této výjimečné ženy.

Bára Štěpánová, Ondřej Klouček, Adam Janoušek a Kateřina Kofírková převtělení do postav přátel vzpomínali na Olgu Havlovou.

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁR

ČERVENEC 2023 | ČÍSLO 66

Je 26. července 1914 a Zákolaný právě vstupují do nové éry. Slavnostně je otevřeno sokolské hřiště (cvičiště), kterému dnes říkáme Malé, abychom ho odlišili od fotbalového stadionu. Ale bylo to velké.

ROZHOVOR S KATEŘINOU ŠKARDOVOU

Úvodní slovo

Milí sousedé, tohle číslo je sokolsky sportovní, takže bychom si mohli čestně říct, ve kterých sportech Zákolaný excelují, kde máme rezervy a v čem propadáme. Nahlížím přitom do seznamu olympijských sportů.

Jsem mistři míče. Ve fotbale, volejbalu a nohejbalu zářím. Až se do obce přestěhuje 5 dlouhánů, namontujeme koše a ztrátu v basketbalu doženeme.

Atletika je náš denní chléb. Běháme do práce, kmitáme 8 hodin, klušeme do další práce. Inlace je výborný trenér, honba za obživou nám zajistí štíhlost do pozdního věku.

Koňské sporty drží pevně v rukou Holíkové, snad brzy k drezurám a parkurům přidají i Dostihy a sázky a my budeme moci vytáhnout kukátka a klobouky.

Bojové sporty - box, šerm, judo, taekwondo a přetahování lanem - ponechme nadále jako užitečné nástroje při hledání shody na zasedání zastupitelstva.

Budeč náramně svědčí vzdušným a komunikativním disciplinám. Vráta Křivanová začala s půjčováním náčiní na petanque, frisbee a croquet, až se zavčítíme, můžeme hrdě vyrazit do Francie či Británie a trochu je zaskočit, naufokance.

Kde vidím velkou slabinu Zákolanských, to jsou vodní sporty. Máme mizerné výsledky ve skocích do vody, v dálkovém plavání, o veslování a jachtingu nemluví. Už slyším vaše námitky, že získat vodní plochu ucpáním potoka pod nádražím by ushodilo fotbalu. Ale postavit tým akvabel snad letos zvládneme. Bazén má na zahradě každý, když je Radocem prosituje s obrázkami a reproduktory navzájem, zvládneme i potřebnou synchronizaci našich vodních tanců. A budeme zaručeně první.

Sportu zdar a chachání zvlášť.

Ondřej Klouček

Sport lidi propojuje

KATEŘINU ŠKARDOVOU POTKÁVÁTE OD ROKU 2014 NA OBECNÍM ÚŘADU, V LOŇSKÉM ROCE BYLA MNOHA HLASY ZVOLENA DO ZASTUPITELSTVA OBCE, KDE ZASTÁVÁ FUNKCI MÍSTOSTAROSTKY. PŘEDEVŠÍM JE VŠAK NADŠENÁ SPORTOVKYNĚ, A TAK NENÍ DIVU, ŽE SE AKTIVNĚ ZAPOJILA DO ZÁKOLANSKÉHO SOKOLA A STOJÍ ZA VĚTŠINOU SPORTOVNÍCH AKCÍ, KTERÉ SE V NAŠÍ OBCI DĚJÍ. NÁŠ ROZHOVOR PROTO BUDE HODNĚ O SPORTU – ALE NEJEN O NĚM.

Většina sousedů tě vnímá jako „místní“, ale na Trněném Újezdu nebydlíš až tak dlouho.

Náš dům dostal Milda od svých rodičů, kteří sem jezdili na chalupu třicet let. Po rekonstrukci jsme se na Trňák definitivně přistěhovali v roce 2007 a naše děti se tak už narodily tady.

Takže díky dědečkovi Škardovi nemáte jako rodina punc „náplavy“, přesto, že vlastně pocházíte z Prahy.

Nemám ráda rozlišování na náplavy a místní, sama se cítím doma tam, kde je mi dobře. A na Trňáku mi je dobře moc. Ostatně náplavy jsme, až na pár výjimek, všichni, někdo delší, někdo kratší dobu. V práci se celý den potýkáš s iracionálními státními úředníky a jejich formulářů. Jak se z toho nezbláznit?

Práce na Obecním úřadě naštěstí není jen papírování. To se mi právě líbí. Kromě účtování, mezd, vyplňování vykazů a dotačních formulářů, můžu ve stejný den objednávat balonky na školní slavnost, řešit, že někde nesvítil světla nebo vybírat nejhezčí fotky z dětského dne na web. A hlavně mám v kanceláři Věru Čechurovou, která v o všeckerém dění v obci a bez které si chodí úřadu vůbec nedovedu představit. Je ale pravda, že někdy s Lucií nad úřední mašinérií trpíme.

Asi nejhorší jsou nesmyslné požadavky a kontroly ze strany poskytovatelů dotací. A přitom bez nich bychom zde nic nevybudovali - takže není zbytné, než se znovu a znovu obrnit trpělivostí a to martýrium podstoupit.

Co je zábavnější – organizovat Svatováclavské slavnosti nebo Dětský den?

Baví mě organizovat všechny akce. Ten pocit, když vidíte, jak se lidé na akci baví, je k nezaplacení. Je pak jedno, jestli je to po vyhraném závodě, nebo při průdulejších ze všeho, je mít kolem sebe lidi, kteří vám pomáhají a baví je to stejně, jako vás. Pro mě platí, že cesta je cíl a stává se mi poměrně často, že si připravky užívám více než akcí samotnou.

Bez čeho si svůj život nedokážeš představit?

To je jednoduchá otázka – bez rodiny! Ta je pro mě nejvíc na světě. Mám to štěstí, že máme s Mildou dvě krásné zdravé děti, které s námi zatím chtějí trávit čas. Mám ráda rodinné oslavy, kdy se vždy sejde celá naše velká rodina. A úplně nejšťastnější jsem, když je to na naší chalupě na Šumavě.

Velkým stavebním projektem je právě dokončená klubovna na Malém sokolském hřišti. Máš radost, že se projekt realizoval?

Velkou. Malé sokolské hřiště byla pro mě láska na první pohled ze skal na Trňáku. Doufám, že teď nikoho neuražím, ale když jsem hřiště viděla, nemohla jsem uvěřit, že tak malá vesnice má tři, tehdy ještě antuková, hřiště!!! Věřím, že nová klubovna včetně sociálního zařízení ještě zvýší návštěvnost hřiště a stane se dalším možným místem pro setkávání nejen sportovců.

Kdo chce v Zákolanech organizovat sportovní akce, jde nejdřív za tebou.

To je asi přehnané. Spíš si všichni vzájemně pomáháme a mě baví více akce sportovní. Máme to na obci hezky rozdělené, Lucie je zase víc na kulturu... Je skvělé, že se lidé na nás obracují se svými nápady a náměty, které pak společně proměňujeme ve skutečnost. Proto se zde také tolik akcí děje, sám člověk nezvládne nic.

Je tvoje tvář spojená se sportem od malíčka?

Narodila jsem se do sportovní rodiny. Tatínek a bratr jsou vášniví fotbalisté, maminka hrávala basket. Každý rok jsme kopce na horách v zimě sjížděli na lyžích, v létě je vybíhali po svých. Kromě toho jsem od mala hrála házenou. Nejdřív za HC Háje Praha, v dorosteneckém věku za DHC Slavia Praha.

Pokračování na str. 2

Co ti sport přináší?

Kromě obecně známé prospěšnosti ku zdraví, přináší sport kamarády a známé. Ten společný zájem vás zkrátka spojí na celý život. Nejlepším důkazem je volejbalový turnaj v Zákolanech. Když tam přijdete, i nesportovec pocítí tu krásnou atmosféru a chemii, která na Sokoláku panuje celý víkend.

Někdo sportu vytýká, že podporuje v lidech soupeření a bojování jednoho proti druhému. Porazit někoho. Být lepší než ti druzí. Jak to vidíš ty?

Já si naopak myslím, že sport v lidech probouzí pili, trpělivost a smysl pro fair play. Jistě, vyhrávat a být nejlepší chce téměř každý, ale bez poctivého přístupu k tréninku to nejde.

Jak sportují tvoje děti?

Adam dělá moderní pětiboj, Alice baseball a softball. Oba dva dělají sport, se kterým jsme s manželem ani jeden neměli žádné zkušenosti a děti si sport našly samy. Asi je to tak nakonec dobře a my jim do toho nemůžeme dlužit. Jsme „pouze“ jejich největší fanoušci.

Co by nejmladší generace potřebovala, aby se začala hýbat? Nebo se hýbe dost?

Mám kolem sebe děti, které aktivně sportují nebo mají jiný koníček. Obecně si myslím, že pro mládež je důležité mít nějakou zálibu. Nezáleží na tom, jestli kope do míče, běhá nebo maluje. Hlavně, že ho to baví a nevymýšlí lumpárny. Obecně si ale myslím, že zrovna u nás mají děti pohybu dost, což je právě také jeden z důvodů, proč se mi tady líbí.

V úvodu jsme zmínili organizaci Sokol. Sokol Zákolany však není součástí celostátní organizace České obce sokolské. Proč vlastně?

Po listopadové revoluci se bývalé jednoty mohly rozhodnout, zda se zapojí do znovu obnoveného Sokola, či zda zůstanou samostatné. Tehdejšímu vedení se do celostátní organizace vstupovat nechťelo, protože by to zároveň znamenalo vložit do společného jmění i naše hřiště a tábořiště. Mám na mysli Malé sokolské hřiště za základní školou, Stadion Aloise Vašátka (fotbalové hřiště) a Tábořiště v Podhohli. Myslí, že to bylo správné rozhodnutí. Dnes se oficiálně jmenujeme Sokol Zákolany, z.s. a jsme zcela samostatným tělovýchovným spolkem.

Ze Sokola se vytratilo vlastnění a národovectví, jak jsme se o tom učili na školách. Co Sokol nabízí dnes?

Vlastnění a národovectví má dnes jiný obsah, než tomu bylo v 19. století. Ale některá hesla jsou aktuální dodnes a neměli bychom na ně zapomenout. A nemyslím tím jen „V zdravém těle zdravý duch“. Heslo „Buďte věrni sobě, pravdě a spravedlnosti“ je stále platné, jen si to

v dnešní době málo uvědomujeme.

Mluvila jsi o Tábořišti v Podhohli, na které vzpomínají celé generace. Dnes o něj pečují Pavel Hladík, je tam stále stejně krásně, ale zájem o tábory už není takový. Čím to podle tebe je?

Podhohli bylo atraktivní svým bazénem, který vzal dávno za své. Je to velká škoda, protože koupání nám tady chybí. Dnes už

Kateřina s rodinou na zamilované Šumavě.

nefunguje ani koupaliště v Otavčovicích, i když jeden z bazénů by měl být v létě zprovozněn. Pavel Hladík Podhohli pravděpodobně zachránil od úplné zkázy. Po revoluci 1989 začalo tábořiště pustnout, a dokonce se tam prý nastěhovali bezdomovci. Pavel mu věnuje veškerý volný čas, ale bazén se dnes už jen tak neopraví... Postavený byl v roce 1953 s vědomím a lidé tam tehdy brigádně odpracovali 10 tisíc hodin. To už si dnes vůbec nedovedeme představit. V Zákolanech také jednu dobu nebylo mnoho dětí, což se dnes výrazně změnilo. Letní tábory už několik let pořádají dobrovolní hasiči a tato tradice bude určitě pokračovat. Vzdýt jen v kroužku Mladých hasičů máme přes dvacet dětí.

A co Stadion Aloise Vašátka? Většina mladých už asi ani neví, kdo to byl...

Je pravda, že málokdo řekne, jdu na stadion. Alois Vašátka byl velký fotbalový nadšenec, ale počátky zákolanského fotbalu spadají až do roku 1913, kdy vznikl první tým LIBUŠE Zákolany. Hrál se všude možně, na dvoře v bývalého Cukrovaru, na budečských loukách, v Týnici... Stávající hřiště vzniklo v roce 1946 a kabiny až v 50. letech. Fotbalový tým hrál s většími či menšími úspěchy, a dokonce na počátku 21. století téměř zanikl. Mezi největší fotbalové osobnosti, které já ještě pamatuji, patřili Antonín Souček, Jiří Herout, Láda Hrdlička, Václav Kalina. V 70. letech zde byla vynikající ženská kopaná. Dnes vede klub Fotbal Zákolany Ivan Novák a podle všeho velice úspěšně.

Na konec jsme si nechali poslední, tobě asi nejbližší – Malé sokolské hřiště.

Málokdo si nechává ujit volejbalové turnaje, natož pak naši Sokolové. Zleva nahoře: Pavel Hladík, Kateřina Škardová, Pavel Šaroch, Hana Koflíková, Alena Tomíková, Jiřina Křížová, Antonín Duda, Milena Podracká, Miloš Mikudým, Kateřina Helebrantová. Zleva dole: Pavla Šarochova Jarmila Hladíková, Věra Konvalínková, Milan Podracký, Máša Macková

Je pravda, že Sokolák, jak se hřiště zkráceně říká, mám moc ráda. Je na krásném místě a díky třem kurtům nabízí obrovské možnosti. Fascinuje mě i to, že si ho místní sami postavili, podobně, jako Podhohli. Slavnostní otevření proběhlo 26. 7. 1914 – v den mobilizace a za dva dny na to začala 1. světová válka. V roce 1934 bylo významně rozšířeno a stalo se centrem sportovního dění v obci. Neuvěřitelné jsou záběry na dobových fotografiích, kdy zde vidíte stovky cvičenců Vsesokolských sletů, později Spartakiád.

A jak je to s využitím hřiště dnes?

Dnes už se na slety v Zákolanech nenacvičuje, ale hřiště je stále plné. Nejvýznamnější akcí jsou zde již zmíněné volejbalové turnaje, jejichž tradici založila před 35 lety rodina Jaroslava Černého. Díky neuvěřitelné energii Hanky Koflíkové, Pavly a Pavla Šarochovců se z turnajů stala nejvýznamnější sportovní akce roku, kterou si náramně užijí i diváci. Mnoho příznivců má ale i nohejbal. Pravidelné turnaje organizuje dnes Miloš Mikudým, a i když je některým hráčům už přes šedesát let, předvádí skvělé výkony.

Za dobrého počasí chodí na Sokolák cvičenky Aleny Horskové a Máši Mackové, která je - spolu s manželem a současným předsedou Milanem Podrackým - duší Sokola. No, a konečně je přes den hřiště plně školních a školkových dětí. Největším fandou do sportu je učitel Petr Kalenský, ale děti zde tráví i přestávky a odpolední volný čas s ostatními učiteli.

Takže vybudovat nové zázemí dává smysl?

Ano, rozhodně! Bývalá klubovna byla zcela nevyhovující. Především chybělo hygienické zázemí, což velmi komplikovalo pořádání turnajů, ale i běžný provoz. Celkově nepůsobila klubovna nijak důstojně, a to jsme chtěli změnit. A také ukázat, že si vážíme odkazu našich předků, a že i po nás něco zůstane.

Klubovna není úplně typická stavba. Kdo je autorem architektonické podoby?

Ke spolupráci jsme přizvali arch. Martinu Donátovou, která s námi spolupracovala na Hasičské zbrojnici. Její práce se nám líbí, je originální, nápaditá. A to je myslím i nová klubovna. Hlavní klubová místnost bude vybavena kuchyňkou s lednicí, takže si i při běžném tréninku můžete uvařit čaj nebo kávu, ale především občerstvit chlazenými nápoji. Na to se obzvláště sportovci těší, protože už rok máme zavřenou hospodu a po sportovním výkonu není nad vychlazené pivo. Především ženy ocení WC a kdo bude chtít, může se i osprchovat.

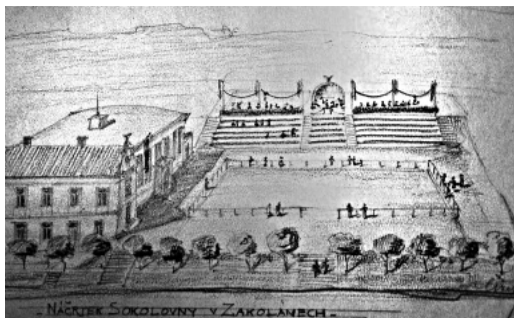
Postavit takto koncipovanou stavbu nebylo asi levné. Jak jste ji financovali?

Každý stavební projekt se dnes neobejde bez dotační podpory. Stavba včetně úpravy okolí vyšla na téměř 2 miliony korun, které jsme samozřejmě neměli. Požádali jsme proto o dotaci ve výši 800.000 korun z Národní sportovní agentury a zbývající část doplatila obec. Práce provedla firma pana Květoně, „mistra kamene“. Ještě bychom chtěli opravit schody na první terasu (k pomníku Mistra Jana Husa), a zidky při vjezdu na hřiště. Ty jsou téměř v havarijním stavu a hrozí zřícením.

Máš nějaké přání nebo plány do budoucna?

Plánů mám spoustu! Mým velkým snem je opravit bazén v Podhohli a vybudovat beach volejbalové hřiště na Záplavce. A moc si přeju, aby naše děti - a jejich děti - vzpomínaly na nás stejně, jako my na naše předchůdce. Jsem opravdu vděčná všem, kdo se v Zákolanech přičinili o sport v jakékoli podobě. Velký dík patří rodině Černých, Jarmile Hladíkové, Věře Konvalínkové, Jiřce Křížové - ale i mnoha dalším lidem, které já už osobně nepoznala. Jim všem patří velké díky!

Za rozhovor děkují a sportu ždar přejí! Lucie Wittlichová a Ondřej Klouček

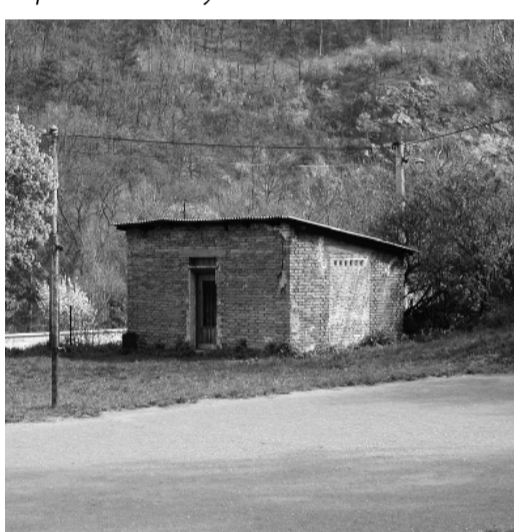
Škica zákolanského cvičiště od Ludvíka Čížka (1862–1930). Tento kladenský radák je známým autorem sokolských sletových cvičišť a sokoloven.

Stavba hřiště byla takovou událostí, že se dostala i na dobové pohlednice.

Příprava na sokolský slet.

Klubovna na Sokoláku dřívě a nyní (léto 2023).

Koupaliště v Podhohli je věcí, kterou můžeme našim předkům závidět. Stavba si tehdy v 50. letech vyžádala ohromné zapojení dobrovolných prací.

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

I v závěru školního roku si žáci naší školy zažili mnoho zajímavého. Čtvrtý ročník strávil noc ve vlastní třídě v rámci akce nazvané Noc s Andersenem, která se po celé republice tradičně koná při příležitosti narozenin Hanse Christiana Andersena koncem března. Žáci čtvrté třídy ji absolvovali v náhradním dubnovém termínu a nečekané se to vyplatilo. Odpoledne jim velmi přálo počasí, využití veřejného ohniště za fotbalovým hřištěm, kde si opekli večeri a důkladně se vyvětrali. Takto spokojeni zamířili do třídy na večerní čtenářskou lekci k tématu - Bájna zvířata řeckých mýtů. A ráno je opět vítalo sluníčko.

Jak se dělá reportáž nebo animáční film? Nejlépe se věcem učí vlastní zkušeností. Děti ze čtvrté třídy ZŠ a MŠ pod Budčí si v rámci celoročního projektu Cesta kolem světa vytvořily vlastní animáční film. Nejříve absolvovaly workshop o tvorbě animace, poté vymyslely scénář krátkého filmu, v jednotlivých skupinách vše nakreslily a vytvořily a nakonec naanimovaly ve studiu v Roztokách.

Díky spolupráci s rodiči si mohly děti vyzkoušet roli moderátora v radiu, dokonce si zkusily i reportáž, přímý

Škola na Berounce

vstup z terénu. Bez větších příprav děti vstupovaly do tříd a dělaly naživo rozhovory s učiteli i dětmi, poté vracely slovo zpět do studia, kde dále pokračovalo vysílání.

16. března zavítaly děti ze 4. a 5. ročníku na koncert k Evropskému dni hudby do Společenského domu Formanka v Otavčovicích na vystoupení Tomáše Kočka a orchestru. V dubnu se naše škola zapojila do akce Uklidme Česko. Děti nasbíraly několik pytlů odpadků na stezce z nádraží do Vystřkova i v okolí Budče. 9. května byl pro všechny žáky naší školy připraven hudební workshop Timbalooloo do škol - Mladí ladi dětem, na který navážeme v podzimních měsících.

11. 5. jsme s 5. třídou navštívili vzdělávací program „Kdo se bojí filharmonie“ v Rudolfinu. Pásmem provázela Martha Issová. Hovořila o umění v souvislosti se svobodou

Dětský den - překážkový DANGER EXTREME RACE - by se nepodařilo bez spolupráce mnoha dobrovolníků ze Zákolan, Kolče a Otavčovic.

solidaritou. Poslechli jsme si hudbu známých skladatelů (mj. Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, Ludwiga van Beethovena). Jako host vystoupil operní zpěvák Eduard Novák, pamětník 2. světové války. Kromě zpěvu se s dětmi podělil o své zážitky z dob nacismu a komunismu.

Mateřská škola navštívila 17. 5. ve Sládečkově vlastivědném muzeu v Kladně vzdělávací program „Zažij dobu kamennou“. 18. 5. připravil Petr Kalenský pro děti ze Základní školy Koleč a i žáky naší školy orientační běh.

31. 5. zazpívali žáci u příležitosti setkání u Stromu Olgy Havlové. 1. června si děti z mateřské a základní školy užily muzikálovou pohádku Princezna ze mljna podle filmové předlohy Zdenka Trošky v kulturním domě v Kolči.

Žáci všech ročníků se zapojili do kreativního projektu systémová podpora škol s vyšší koncentrací žáků z odlišného sociálně-kulturního prostředí. Děti si vytvořily mj. třídní zpěvník, sochy, počítačové animace a nacvičily divadelní představení.

5. třída strávila první červnový víkend na řece Berounce, kde si děti užily poslední společný třídní výlet před pře-

Z výstavby Jana Vytisky

stupem do 6. ročníku. Dne 5. 6. 2023 navštívili žáci 5. A a 2. B výstavu v Galerii DOX. Autorem vystavených obrazů je Jan Vytiska, kurátorem výstavy pak Otto Urban ze Zákolan. Výstava se jmenuje „Rituál prokletých srdcí“. Malíř se nechal inspirovat valašskými pověstmi, na plátnech se často prolínají motivy vzniku a zániku. Díla mají často pohádkovo - hororovou podobu, která je však podpořena pestrobarevností vystavených děl.

Pro naši skupinu byl také nachystán interaktivní program, kdy si žáci vymysleli k jednotlivým obrazům své příběhy. Poté děti sdělovali své zkušenosti se soužitím s dospělými, uváděly pozitivní i negativní příklady. Cestou na vlak jsme se ještě zastavili na občerstvení, což přispělo k tomu, že děti označily výlet za velice zdařilý.

Partnerská škola ve Zvoleněvisi uspořádala pro naše třetáky sportovní den. Vydali jsme se do Zvoleněvisi vlakem z Kralup. Na zahradě školy byla připravena tři hřiště, pro házenou, vybíjenou a kopanou. Tým byly sestaveny vždy z obou škol, takže šlo o přátelská utkání. S organizací pomáhala místní 9. A, odvedli výbornou práci a chovali se nadmíru vstřícně. I na počasí jsme měli štěstí a příjemně dopoledne jsme zakončili opékáním na ohni. Příští rok pozvou, tou dobou již čtvrtáček, zvoleněviské zase k nám na výměnu. Mezi žáky školy a ZŠ Zvoleněvis rovněž proběhly vzájemné hospitace vyučujících v průběhu výuky.

Od 19. do 23. 6. se děti z mateřské i základní školy zúčastnily škol v přírodě v rekreačním středisku Hrachov.

Všechny třídy postupně zavítaly do keramické dílny na nádraží v Zákolanech, kde pod vedením paní Lenky Kubínové vyráběly krásné výrobky.

K zápisu do základní školy 20. 4. 2023 přišlo 45 dětí. Do prvního ročního ročníku bylo přijato 23 dětí. K zápisu do mateřské školy 11. 5. zavítalo 24 dětí. K prezenční docházce bylo přijato 10 dětí.

Závěrečná školní slavnost na Budči

Ředitelka školy pokračovala ve studiu pro výchovné poradenství. Vedení školy spolu s bývalou žákyní Janou Bartoškovou se dále zúčastnilo konference Kreativita do škol 29. 3. 2023 v Olomouci, kde byl prezentován příklad dobré praxe z prostředí naší školy. Ředitelka školy také vystoupila na konferenci Podnikavost a kreativita ve školách - dovednosti pro 21. století 14. 4. 2023 v Praze s prezentací o realizaci kreativních projektů v Zákolanech. Vedení školy se zúčastnilo diskuse s ministrem kultury o nerovnostech ve vzdělávání v rámci Festivalu umění a kreativity ve vzdělávání v Praze. Další pedagogové se zapojili do sebezkušenostního cyklu seminářů pro učitele, zúčastnili se rovněž několika vzdělávacích programů na téma dramatická improvizace, artefletika, pohyb a hlas ve Velvarech.

Zákolanští kluci i holky pod vedením Ivana Nováka prošli v Itálii Atletico Madrid i další slavné fotbalové kluby. Na velkonočním turnaji v italské Ravenně si zahrály výběry dívek i kluků a zejména děvčata byla blízko postupu ze skupiny.

22. června 2023 vyrazili fotbaloví žáci ze Zákolan poměřit síly na turnaji do německého Arendsee. Zejména klukům se ve velké konkurenci dařilo ohromně, s trochou štěstí pronikli až do finále a teprve tam je zastavil výběr severoněmeckého města Lübeck.

23. dubna se sedm dětí z kroužku Mladých hasičů zúčastnilo svých prvních závodů v požárnímu útoku v Lhotě, odkud přivezli diplom za krásné 6. místo. Z dalších závodů v Lánech si připravka (3-6 let) dokonce přivezla stříbrné medaile. Kroužek mladých hasičů se schází pravidelně každý čtvrtek pod vedením Elišky a Dana Hudákových.